

Sudca, porota, kat

O tom, ako Rusko-ukrajinská kríza definitívne pochovala dobré časy mieru a stability v Európe.

Samuel Skala

Iba padlí sa dožijú konca vojny. Tí, čo prežijú, svoje spomienky, pocity a traumy so sebou nesú celý život. Či tieto postoje zdieľate alebo nie, pravdou je, že rozbroje medzi národmi, kultúrami alebo rasami nikdy a ešte raz opakujem NIKDY, neprinesli viac dobra ako skazy a zbytočnej straty na ľudských životoch. Preto som si myslel, že ruské vojská na hranici s Ukrajinou sú iba strašiakom. Myslel som si, že sme sa poučili. Mýlil som sa.

Keď som si v štvrtok (24. 2.) vypočul prejav Vladimíra Putina, bol som zhrozený. Nie z jeho chladného pohľadu, ale z toho, v akom historickom nacionálnom tóne niesol svoje vyhlásenie a aké slová použil, keď hovoril o svojich susedoch, na ktorých útočí. Ruský prezident v svojom prejave otvorene urazil a ponížil ukrajinský národ a označil ho za „historickú chybu, ktorú treba napraviť.“ Silné a ostré slová, ktoré v týchto ťažkých časoch budú rozhodne Ukrajincom držať nad vodou. Rozhodnutie prezidenta Vladimíra Putina uznať nezávislosť Luhanskej a Doneckej republiky a zároveň vyslať vojakov na „mierovú“ misiu je hrubým prekročením červenej čiary jasne stanovených medzinárodných práv. Putinove vyjadrenia sú iba gulášové argumenty, ktorými si vytvoril zámienky, aby moralizoval brutálny útok na našich susedov. Prvou obeťou vojny je vždy pravda...

Počas takmer 20 rokov vo funkcii prezidenta neurobil podstatnejšie a zároveň smrteľnejšie vyhlásenie. Ruský Superman sa v tomto konflikte sám vymenoval za sudcu, porotu a kata. Ukrajinu neprávom obvinil a jeho vojská majú za úlohu vykonať rozsudok.

Rusko-ukrajinský konflikt potvrdil a poukázal na dlho pretrvávajúce nebezpečenstvo v spoločnosti. O čom hovorím? Studená vojna nikdy neskončila.

Nalejme si čistého vína. Prezident Putin sa desí expanzie NATO. Svedčia o tom aj jeho vyjadrenia na bezpečnostnej konferencii v Mníchove z februára 2007. Kládol otázku proti komu Severoatlantická aliancia expanduje, keď organizácia Varšavskej zmluvy dávno zanikla. Moskva za žiadnych okolností nikdy nedopustí, aby si nesplnila svoje národné záujmy a vždy kladie dôraz na úžitok svojej vlasti. Vojaci NATO sú na ruskom zadnom dvorčeku potencionálnou hrozbou. Nemôžeme ich za to viniť, každá kultúra by si mala stáť za svojimi cieľmi, ale zároveň v žiadnom prípade nemôže obmedzovať iných. Naši zaoceánski priatelia sa na druhej strane desia narastajúcej ekonomickej a politickej sily Kremľa. Inak by neuzatvárali obranné dohody so štátmi Európy.

Dnes nebojuje iba Ukrajina, ale zápasí celý svet. Všetci vedieme vojnu za obnovenie globálnej stability. Prečo ide o svetový poriadok?

Pretože sme sa stále nevymanili z mentality z čias studenej vojny. Éra západného a východného bloku mala zaniknúť s rozpadom ZSSR. Čím skôr ľudia prijmú politiku na všetky štyri svetové strany, tým rýchlejšie bude lepšie všetkým nielen v Európe, ale aj na celom svete. Je absolútne nezdravé a spiatočnícke, aby sme žili v minulosti! Základom moderného sveta musí byť rozum a tolerancia, nie slepé násilie.

Nič ale nie je čiernobiele, slučku okolo krku dlhodobého mieru v Európe si sčasti dávame sami. Veľmi ma sklamali lídri, politici, médiá a občania, ktorí podporujú tieto „vzrušujúce dobrodružstvá“ supermocností. Namiesto mierového riešenia a hasenia katastrofálnej situácie, ktorú máme pod nosom, sa radšej navzájom zastrašujú a „pinkajú si“ urážky ako keby hrali stolný tenis. V skutočnosti hrajú ruskú ruletu. Napríklad, keď sa naša olympijská víťazka pôvodom z Ruska, Anastasiya Kuzminová, odmietla vyjadriť k vojne na Ukrajine, tak ju zaplavila lavína urážok. Dokonca ju člen Progresívneho Slovenska Pavel Sibyla označil veľmi vulgárnym slovom začínajúcim na P. Určite viete o akom slove hovorím. Na proteste pred ruskou ambasádou v Česku sa dokonca objavil aj slogan: „Dobrý rus je mŕtvy rus.“

Kde je teda riešenie? Francúzsky premiér Macron to vystihol perfektne – buď sa budeme cítiť bezpečne všetci alebo sa nebude cítiť bezpečne nikto. Musíme vyhovieť obom stranám.

Semiačka dnešnej vojny na Ukrajine zasiala studená vojna, ale hlavným agresorom je hlava Ruskej federácie. Aj keď sa to tak možno nezdá, vojnu nezačali vojaci v predných líniách, ale Vladimir Putin. On vyhlásil túto špeciálnu vojenskú operáciu, nie obyčajní ľudia.

V tomto konflikte nebude žiadny víťaz. Neprehrá Ukrajina, Rusko, Východ ani Západ. My porazenú stranu už dávno poznáme – ľudstvo totiž prehralo samo za seba, keď sme dopustili, aby brat videl nepriateľa v bratovi.